

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 115-ҳадис

115/139 – عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرَفَةَ، حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشَّعْبِ تَزَلَّ بِالشَّعْبِ قَبَالَ، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَلَمْ يُسَبِّحِ الوُضُوءَ، فَقُلْتُ: الصَّلَاةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ: «الصَّلَاةُ أَمَامَكَ». فَكَبَّ، فَلَمَّا جَاءَ الْمُزْدَلِفَةَ تَزَلَّ فَتَوَضَّأَ، فَأَسْبَغَ الوُضُوءَ، ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَصَلَّى الْمَغْرِبَ، ثُمَّ أَنَاخَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَهُ فِي مَنْزِلِهِ، ثُمَّ أُقِيمَتِ الْعِشَاءُ فَصَلَّى، وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا.

115.139 Усома ибн Зайд розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам Арафотдан қайтаётиб, шиъбга* етиб келганларида тушиб, бавл қилдилар. Сўнгра енгилгина таҳорат қилдилар. Мен у зотга: «Намозгами, эй Аллоҳнинг Расули?» дедим. **«Намоз ҳали олдингда»**, дедилар ва уловга миндилар.

Муздалифага келганларида тушиб, яхшилаб таҳорат қилдилар. Сўнгра намозга такбир айтилди. У зот шомни ўқидилар. Кейин ҳар бир одам ўз туясини ўзи тушган жойга чўқтирди. Сўнг хуфтонга такбир айтилиб, намозни ўқидилар. Иккисининг орасида бошқа намоз ўқимадилар».

* «Шиъб» сўзи аслида икки тоғ орасидаги йўлни, дарани англатади. Бу ерда одатда ҳожилар Арафотдан қайтишда шу ерда тўхтаб ўтишадиган, икки тоғ орасидаги маълум жой назарда тутилган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

